

(Kort bemærkning).

Troels Lund Poulsen (V):

Til fru Bodil Kornbek: For mig er det ikke et spørgsmål om kvantitet, det er et spørgsmål om kvalitet.

Jeg synes, det er utrolig vigtigt, at man ikke ser det, som om mænd skal opnå en vis procentdel. Det ved jeg også godt at fru Bodil Kornbek ikke siger. For mig er det vigtigt, at man har mulighederne for at have fået en forlænget barselorlov og også med den betydning, som vi nu ser det får, at familien får bedre muligheder for at være sammen med deres børn under den første del af deres opvækst.

Jeg er bare af den opfattelse, at det er familien, der må prioritere, hvem det er, der skal være sammen med barnet i de første måneder af barnets liv.

Jeg mener ikke, at man skal lægge op til, at man skal målrette en vis periode til manden, og bruger manden så ikke den periode, kan det få konsekvenser for den samlede barsel. Det er noget, som jeg er imod. Det er noget, som Venstre er imod.

Første næstformand (Svend Auken):

Ja, og så går vi videre i ordførerrækken. Det er fru Mette Frederiksen.

Mette Frederiksen (S):

Jeg kunne egentlig godt tænke mig at starte med at tegne et generationsbillede af den generation, jeg tilhører. Det er et generationsbillede af en masse unge og yngre mænd, der gerne vil være fædre.

Det store flertal af fædre er i dag med hos jor-demoderen. De er med til skanning, de er med til fødslen, de interesserer sig lige så meget, og de er vigtigst af alt lige så gode.

I min generation er ligestilling en selvfølge-lighed, der slet ikke sættes spørgsmålstegn ved, men det er et udgangspunkt, som det somme tider kan være svært at genkende i det samfund, der er omkring os.

Der er så mange eksempler på områder, hvor ligestilling ikke fungerer i det danske samfund, men da denne her debat handler om fædre og fædres ret til mulighed for at være fædre, så lad os koncentrere debatten om det – og i øvrigt tak til SF for overhovedet at have rejst debatten.

Vores udgangspunkt for debatten i dag er, at alle vinder ved ligestilling. Det gør mænd, fordi den gamle eneforsørgerrolle kan blive parkeret, og fordi de får lettere og bedre adgang til deres

børn. Kvinder vinder – og det er nok den remse, som de fleste af os kan allerbedst – hvis vi kan deles mere om arbejdsopgaverne derhjemme, for så frigøres der også ressourcer, så vi kan få flere kvindelige forskere, flere kvindelige politikere, så vi kan få lidt mere i lønningsposen osv.

Den tredje part, der vinder ved ligestilling, er vores børn, for det er da alt andet lige sjovere at være barn i et samfund og i et hjem, hvor mor og far er ligeværdige, hvor den ene part ikke betyder mere end den anden, men hvor der er to voksne personer, som betyder lige meget.

Endelig vinder ikke mindst samfundet eller sagt med andre ord: Øget ligestilling skaber et liv med flere muligheder.

Hvad er der så behov for, når vi kigger på fædrenes muligheder og ret til at være fædre? Vi skal i hvert fald anerkende, at de to forældre er ligeværdige partnere.

I den offentlige debat i Danmark er der så meget fokus på biologien, at man en gang imellem skulle tro, at vi ammer vores børn, indtil de er 18 år gamle. Men ud over fødslen og amningen er der jo ikke forskel på at være mor og far, i hvert fald ikke i den forstand, at den ene er bedre end den anden. Vi har behov for, at fædrene i højere grad bliver ligeværdige partnere i forbindelse med fødslen.

Kl. 14.35

Her er Hvidovre Hospital et rigtig godt eksempel på et sygehus, hvor man for alvor har anerkendt værdien af, at både mor og far har brug for at være sammen med den nyfødte og i øvrigt også har brug for at være sammen med hinanden. Samme anerkendelse er der altså behov for, når det gælder kvinders og mænds ret til at gå på barsel.

Lad mig vende tilbage til det, for inden da er det måske også en god idé, hvis der falder et par ord om det, der sker, når forældre ikke længere er et samlet hele; f.eks. i forbindelse med skilsmisse. I de situationer daler behovet for at være en ligeværdig forælder jo altså ikke. Mænd spiller i dag en langt større rolle i deres børns liv, og mange – i hvert fald mange flere end tidligere – ønsker at bevare den rolle også efter en skilsmisse. Mange forældre vælger heldigvis fælles forældremyndighed, men der findes også de meget konfliktfyldte situationer, hvor forældrene ikke kan blive enige.

Som loven er i dag, kan domstolene ikke idømme forældrene fælles forældremyndighed, og mange børn oplever at miste kontakt med den ene forælder, ofte deres far. Det er selvfølge-